

167

1597-1613. Κώδικας Μανόλη Βαρούχα, νοταρίου περιοχής Ρεθύμνου.

W. F. Bakker, A. F. van Gemert (εκδ.), *Μανόλης Βαρούχας, νοταριακές πράξεις. Μοναστηράκι Αμαρίου (1597 - 1613)*, Ρέθυμνο 1987, σ. 23-745, αρ. 1-853.

ΠΩΛΗΣΗ ΑΚΙΝΗΤΟΥ ΣΕ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΥΜΦΩΝΟΥ ΕΞΩΝΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΗ ΤΟΥ ΤΙΜΗΜΑΤΟΣ
ΜΕ ΕΝΕΧΥΡΟ

1602, 27 Οκτωβρίου

«... Έδεκί ο κυρ Φίμις Βλαστός ποταί κυρ-Κωσταντί και κυρ Ιωάννης Βαρούχας ποταί κυρ-Γεωργιλὰ ἀπὸν το χωριο Γένα, θέλοντας να ξαγορασουν τα χοράφια όπου λεισιν και είχαν πουλιμένα τοῦ κυρ Θωμα Βαρούχα Ζερβοπουλου και τ' αδερφού του τοῦ κυρ-Γεωργιλα ποταί κυρ-Γιάνουλι, νοματισμένα στα Ζερβιανὰ, βαλμένα ἐν τη καβαλαρία τῶν Λαμπιδότων, και θορόντας πὸς ἰ ἀνοθεν ἀδελφοὶ δέ μπορὰ κάμουν ἀλέως παρα να τα δόσουν, να πάρουν τα τορνέσα όπου είχαν πρότο δοσμένα θέλουν θελιματικός και παραλαμβάνουν οἱ ἀνοθεν ἀδελφοὶ ἀπου τους ἀνοθεν κυρ Φίμις και κυρ-Ιωάννη υπερπυρα υζ, ὕγουν τετρακόσα ενενήντα, καθὸς λέσι τα ἀνοθεν μερ και ἡμερ η πουλισες τονε. Τα ὅπια ὑπέρπιραν επίραν ὁμπρὸς ἐμέν, του νοδάρο, και τῶν κατῶγεγραμμένων και παρακαλεμένων μαρτυρων μέσα εἴσε τζικίνια χρουσὰ ἰβ' πρὸς υπερπυρα και τὰ ἔτα-κάνουν ὅλα υπερπυρα τρακόσα κδ' και γιὰ το ρέστος ὅς τα υπερπυρα τετρακόσα ενενήντα τῶν ἐδώκασιν μίαν κρόπαν γοντέρι τῆς θούλας και πιρούνια ὁ σμάρι, ὅστε να τῶν δόσουν το ρέστος του τορνέσιων. Καὶ ἐπιδι ἐδώκαν τα τορνέσα, θέλουν ἰ ἀνοθεν ἀδελφοὶ και δίδουν τονε το ποσέσο, να τα κάμουν τῆς ἐξουσιας στονε, ὅς θέλουν και ὅς βοῶνται, ὅς πράμα ἐδικόν τους, και οὔτος και τα ἐξῆς ...».

ΑΠΟΔΕΙΞΗ ΕΞΟΦΛΗΣΗΣ. ΣΥΝΑΨΗ ΝΕΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΗ ΑΚΙΝΗΤΩΝ
ΜΕ ΑΝΤΙΧΡΗΣΗ

1605, 28 Απριλίου

«... Έδεκί ο μισερ Τζόρτζις Βαρούχας Μακριμάλις, υἱὸς τοῦ μισερ-Τζουᾶνε, ἔστοντας και εἰς κερούς περασμένους να εἶχεν δοσμένα υπερπυρα ρό, ἑκατὸν εὑδομήντα, του Νικόλα Παγᾶ, καθὸς φένεται με ἰνστρουμέντο διὰ χειρὸς ἐμού, τοῦ νοταριου ... και τὴν σήμερον ὁ ἀνοθεν μισερ-Τζόρτζις δίδι τοῦ ἀνοθεν Νικόλα ὁμπρὸς ἐμέν και τῶν κατῶγεγραμμένων μαρτυρων υπερπυρα ρλ', ἑκατὸν τριάντα, μέσα εἴσε τζικίνια γ' γιὰ υπερπυρα πᾶ και το ρέστος κατρίνια ὅς τα υπερπυρα ρλ', να τα κρατί να τα γοντέρι διὰ τα ὅπια τοῦ δίδι ἀποδὰ και ὁμπρὸς τὸ ἀνοθεν ἀμπέλλι τοῦ ἀνοθεν μισερ-Τζόρτζι, να το κρατί και κίνος να το γοντερι, πλερόνοντας τιν εντριτια τζι ἀνοθεν ἀρχοντισας ὁ ἀνοθεν μισερ-Τζόρτζις και ὄντεν ο ἀνοθεν Παγὰς τοῦ ἤθελεν δόσι πάντα ἀπόξιλα τα ἀνοθεν υπερπυρα ρλ', να ἔχει τὸ ἀνοθεν ἀμπέλλι ὁ λεγόμενος Παγὰς, και, κλαδεύγοντάς το ὁ ἀνοθεν μισερ-Τζόρτζις, να μί μπορὰ το πᾶρι παρα πάντα ἀπόξιλα ὅς ἀνοθεν, ὁπλεγάροντας τα καλά του πρεζέντε και ἐρχόμενα εἴσε κάθα ἐνάντιον όπου εἶθελεν σιγίρι γιὰ τὸ ἀνοθεν ἀμπέλλι ...».

ΠΩΛΗΣΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΠΡΟΣΟΔΟΥ ΚΡΑΣΙΟΥ

1605, 29 Απριλίου

«... Έδεκί ὁ Ἰωάννης Καλοσινὰς τοῦ ποταῖ Στάθι θέλι καὶ δίδι καὶ πουλὶ ἀποδὰ καὶ ὁμπρὸς τοῦ μισερ Τζόρτζι Βαρούχα, υἱὸς εὐλαβεστάτου ἀφέντι πατέρα Θεοφίλου, κρασί μούστο δέ φέρμον μίστατα ἢ, οκτῶ, ἀποῦ τὸ ἀμπέλλι ὅπου ἔχει στο Γκούπω· εἰς τον ὁπίων μούστο ἤρθασιν θελιματικὸς τα ἄνοθεν μέρι καὶ ἀπρεζιάρασίν τονε υπερπυρα π. Τα ὁπία τοῦ ἔδοκεν ὁμπρὸς ἐμέν, τοῦ νοδαρο, καὶ τῶν κατῶγεγραμμένων μαρτυρων μέσα εἰσε τζικίνια χρουσά δίο γιὰ υπερπυρα νδ' καὶ το ρέστος κατρίνια ὅς τα υπερπυρα ογδοῖντα καὶ τελίως ὅλο πληρόθι. Ξεκαθαρίζοντας καὶ, ὄνταν ἤθελεν θέλι ὁ ἄνοθεν Ἰωάννης να ξαγοράσι τον ἄνοθεν μούστο, να μπορί να τονε πέрни διχοστάς καμίας λογίς κοντράστο, μα να μί μπορά τονε ξαγοράζει παρα πάντα ἀπόξιλα, ὕγου νά 'χι τέρμενω ὃ τζι ιέ τοῦ Μάρτι· καὶ ἀνίσος καὶ ἤθελεν περάσι τὸ ἄνοθεν τέρμενω, να μπορί ὁ ἄνοθεν ἀγοραστις να σκοδαρι τὸν ἄνοθεν μούστο χωρίς κοντράστο· καὶ ἤτζι να 'χι το τέρμενω ὁ ἄνοθεν πουλιτής ἀπο Μάρτι ἔως Μάρτι, ὀπλεγάροντας τα καλά του ὅλα πρεζέντε καὶ ἐρχόμενα εἰσε κάθα κερὸ χροιάζόμενο να μαντηνήρουν τον ἄνοθεν ἀγορασί στον ἄνοθεν μούστο ...».

ΔΩΡΕΑ ΕΝ ΖΩΗ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ

1610, 2 Ιουλίου

«... Έδεκί ὁ κυρ-Αγγελούτζος ὁ Καρὰτος ποταῖ καρ Τζανή ἀπου το χωριο Γενα καὶ τὴν σήμερον ἐδεπά εὐρισκόμενος, ἐστατίσας καὶ να λέγι πὸς στο μοναστίρι ὁ Ἅγιος Γεώργιος, κρασμένω στου Λία, χροστί να τοι πλερόσι μέλι λαῖνι ἕνα, το ὁπίων λέγι καὶ ἔχει γιους πατρωνάτους, τὸ ὁπίων μέλι λέγι πὸς χροστί τὸ κερμένω μοναστίρι ὁδὶα καθαλαριόν καὶ ντεράδεχο να πλερόσι το κάθα χροστί, καθὼς λέγι καὶ ἐπλερόνέ το ἀπο ἀντίγα κισὸ καὶ παπού του πάντα, ἤτζι τὴν σήμερον θέλι με δύναμι ἐτουνοῦ τοῦ φανερού ἱστρου-μέντου τζι παρούσας ντονατζιὸς, πεθυμιστά να ὀίξι τι μεγάλι ἀγαπι ὅπου ἔχει εἰς τον πανοσιότατον ἀφέντι πατέρα Νιμφον τὸν ἀπαρμπαρίγο καὶ να τοι πλερόσι εἰς μερτικό ἀπου τα πολὰ ὁμπλιγα ἀπου του ἔχει ὀνὰ πολὲς χάρες καὶ ἀγίδες ὅπου γνωρίζι ἀπο λόγου του εἰς πολὲς του χρίαις ὅπου του ἱνπορτάρασι, τὸ ὁπίων, ἂ δεν ἤθελεν κάμι ὁ ἄνοθεν κυρ-Αγγελούτζος, ἤθελεν πέσι εἰς το βίτζιον τζι ἀνευχαριστίας, γιὰ τοῦτο, ὃχι διὰ φόβο μιδε ὁδὶ ἀγγανάρισι, μα κινιμενος με το ἡδιόν του θέλιμα, ἤρθεν ἐμπροστάς ἐμένα, του νοδαρο, καὶ τῶν κατῶγεγραμμένων καὶ παρακαλεμένων μαρτυρων καὶ ἐμέν ἐπαρακάλεσεν να γράψο πὸς με δύναμιν τοῦ παρόντος ἱστρουμέντου τζι ἀλιθινῆς, ρεᾶλες καὶ ἡρεβοκάμπιλες ντονατζιὸς μέσα ἢ τζι ζοντανούς δίδι καὶ μέσα ἢ τζι ζοντανους ἀπο ἐδὰ χαρίζι τοῦ ἄνοθεν ἀφέντι πατέρα τὸ ἄνοθεν λαῖνι το μέλη ὅπου ἐσκοδέριζεν ἀπου το ἀνοθεν μοναστιρι. Μετα τοῦτο να 'χι ὁμπλεγο να τονε πάρι, σαν αποθάνι, να τονε κιβέψι στο ἀνοθεν μοναστίρι καὶ να τονε μνιμονεύγι· ξεκαθαρίζοντας, ἂ θέλι καὶ ἡ γυναῖκα τοῦ ἄνοθεν κυρ-Αγγελούτζο να θαντι καὶ κίνι στο λεγομενο μοναστίρι, να 'χι καὶ εἰς ἐκίνι τὸ ἡδιον ὀπλεγο ὁ ἀνοθεν αφεντις πατέρας ...».

168

1598. Νοταριακές πράξεις. Χάνδακας.

Θ. Δετοράκης, «Μία εἰκόνα τοῦ ἀστικοῦ πλούτου στὸν Χάνδακα»,

